

Arrest

nr. 348 075 van 5 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN RISSEGHEN
Messidorlaan 330/1
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 27 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2026.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel naar de terechtzitting van 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. VAN RISSEGHEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [...] 1998 te Gitega en de Burundese nationaliteit te bezitten. U bent religieus katholiek en behoort etnisch tot de Tutsi. U volgde aanvankelijk onderwijs te Ngozi waarna u ging studeren aan ETS Kamenge te Bujumbura tot 2017 en u een diploma in elektromechaniek behaalde. U ging daarop 2 jaar in China studeren, maar diende zonder diploma vroegtijdig terug te keren omwille van de covidcrisis. Bij terugkomst in Burundi studeerde u er nog bijna 1 jaar, maar stopte u omdat u een job had gevonden. U werkte deeltijds voor DITCO waar u machines herstelde. U werkte ook voor GES, een bouwbedrijf, waarbij u de elektriciteitsvoorzieningen in nieuw gebouwde huizen installeerde. Een zekere J., die in Ngozi woont en werkt voor SIVCA, hoorde via vrienden van u van uw werkzaamheden en u werd gevraagd om bij hem thuis de elektriciteitsvoorzieningen te installeren wat u ook deed. J. wist u te vertellen dat er bij SIVCA, zijn werkgever, gezocht werd naar een elektricien/technicus. U bood hem wat smeergeld aan wat hij weigerde

gezien hij u dat werk niet kon bezorgen en u het werkaanbod of aanbesteding moest gaan consulteren bij het bedrijf. U diende op 4 augustus 2022 een offerte in. Op 22 augustus 2022 kreeg u een telefoontje waarin werd meegedeeld dat u werd geselecteerd om het werk uit te voeren en u hen moest inlichten wanneer u het werk zou aanvangen. U vroeg en kreeg van hen een voorschot van 10 miljoen Burundese frank op 25 augustus 2022. Op 29 augustus ging u met een werkploeg naar Ngozi met jullie werkmateriaal. U moest er Emmanuel, de verantwoordelijke logistiek, gaan opzoeken om uw werkplan mee te delen en hij u kon tonen waar jullie jullie werkmateriaal konden bewaren. Bij aankomst vroeg Emmanuel u onmiddellijk wie u had geholpen om de opdracht te krijgen en van welke politieke partij u lid was. U vertelde hem de gebeurtenissen, maar hij geloofde u niet. 2 dagen later belde een werkman van uw ploeg u op om te zeggen dat iemand hem zijn werkzaamheden verhinderde. U ging naar hen toe en een zekere Sam., een chef van de Imbonerakure, hield de werkzaamheden tegen en vroeg u hoe het mogelijk was dat u werknemers van Bujumbura had meegebracht en niet van de lokale gemeenschap. U toonde hem uw documenten en zei dat u niet wist waar hij het over had. De volgende dag vertelde u de gebeurtenissen aan de directeur die u zei dat de Imbonerakure het land besturen en u tot en overeenkomst met hen zal moeten komen. U maakte daarop een afspraak met Sam. in het Safari hotel. Sam. was in het gezelschap van Sal., de chef van de inlichtingendienst te Ngozi. Sal. vroeg u of u het was die de veiligheid kwam verstoren waarop u hem zei dat u daar enkel kwam om te werken. U vroeg aan Sam. wat u kon doen om uw werk zonder problemen voort te zetten. Sam. toonde u een notitieboekje en zei u dat ze alle bedragen kenden en u nadat het werk af zou zijn het resterende bedrag aan de partij moest afgeven. U stelde hem een alternatief voor, maar dat werd niet geaccepteerd en u werd verbaal bedreigd. U vroeg hen er over na te denken. Dezelfde nacht nog zei u aan uw collega's om onmiddellijk terug te keren naar Bujumbura en u huurde een auto en verliet Ngozi op 5 september 2022. U stuurde ook een mail met de vraag om bescherming aan de gouverneur van de provincie Ngzoi, aan de politiecommissaris van de provincie, aan de politiechef van de gemeente Ngozi en aan de administrator van de gemeente Mwumba zonder enig antwoord te hebben ontvangen. 2 weken later belde Emmanuel u op om te melden dat u moest terugkeren naar Ngozi en hij u zou tonen hoe u uw werk kon verderzetten. U ging alleen en tot uw verbazing was de directeur afwezig. U ging naar het centrum van Ngozi, maar werd onderweg tegengehouden door 2 mannen in burgerkledij die u onder schot hielden en u zeiden om in hun voertuig te stappen wat u deed. In de wagen zat de agent van de inlichtingendienst, Sal.. U werd geboeid en geblinddoekt. U werd daarna opgesloten in een kleine kamer. Na enkele uren werd u voor de agent gebracht die u vroeg waarom u een mail had gestuurd. Hij vroeg om geld en nam ook uw telefoon af. Hij wou ook het geld dat u had gekregen van SIVCO om uw werk te kunnen doen. U werd teruggebracht naar de kamer en kort nadien weer voor hem gebracht om u te laten doden. Op dat moment krijg hij een telefoontje en na 10 minuten zei hij u om uw familie of anderen te bellen en 3 miljoen samen te brengen. U belde uw vader en uw vader sprak af met de man. U werd naar de kamer teruggebracht. De volgende dag kreeg u de telefoon om te spreken met uw vader. U werd naar de Ecobank gebracht in een voertuig waar u geld in ontvangst nam en overhandigde aan Sal.. U kreeg uw telefoon niet terug, maar wel uw simkaart. Een vriend van uw vader pikte u op en bracht u bij hem thuis. U ging daarop terug naar Bujumbura naar uw familie. Na enkele dagen kreeg u een telefoontje van een vroegere klasgenoot, die lid is van de Imbonerakure, die u zei dat u wordt gezocht door de inlichtingendienst. Uw vader zei u niet terug te keren naar huis en hij belde de lokale chef van de CNDD-FDD op om af te spreken. De volgende dag werd uw vader gezegd dat u wordt beschuldigd van het geven van informatie aan Radio Publique Africain over geheime folter- en detentieplaatsen. Uw vader zei u niet naar huis te komen. Op 26 september 2022 hebben mannen uw ouderlijk huis gevandaliseerd en er werd naar u gevraagd. Uw vader is u komen opzoeken en zei u naar uw oom te gaan wat u deed. Uw vader wist u daarna te vertellen dat er een mogelijkheid is om via Servië zonder visum Europa binnen te komen en u stuurde uw paspoort naar hem op. Op 9 oktober 2022 kwam een voertuig u ophalen om u naar Bujumbura te brengen. De volgende dag ging u naar de luchthaven met uw paspoort en een vliegtuigticket en met behulp van een omgekochte politieagent die de formaliteiten voor u regelde kon u Burundi verlaten met bestemming Servië. U kwam er op 10 oktober 2022 aan en ging verder naar Bosnië en Kroatië. Op 2 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in te Kroatië. U kwam op 13 november 2022 in België aan en diende er op 14 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van de Dublinprocedure werd u teruggestuurd naar Kroatië, maar u vertrok er opnieuw met bestemming België waar u opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende op 13 juni 2024 dewelke ontvankelijk werd verklaard.

Ter staving van uw verzoek diende u volgende documenten in: uw Burundese identiteitskaart, uw diploma A2, een attest van geleverde diensten van Global Engineering Services, een attest van geleverde diensten van DITCO, een brief van SIVCA en een bankuittreksel.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 20 maart 2025 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst dient vastgesteld dat u meermaals verscheidene Europese landen heeft aangedaan voor uw komst naar België waarbij u nergens een ernstige intentie had om internationale bescherming aan te vragen of te bekomen.

Bevraagd naar uw reisroute gaf u aan dat u op 10 oktober 2022 in Servië bent aangekomen en dat u daar nog 2 à 3 dagen heeft verbleven in een hotel om dan een bus te nemen met bestemming Bosnië waar u 2 weken heeft verbleven. U verklaarde verder dat u Kroatië te voet heeft bereikt, dat u daar na registratie bij de politie 1 nacht in een opvangcentrum heeft doorgebracht en daarna naar Slovenië bent doorgereisd vanwaar u via verschillende Europese landen België heeft bereikt ongeveer een maand na uw aankomst in Servië (Verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 42). Op 2 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in te Kroatië maar op 13 november 2022 stond u al in België. U werd in het kader van de Dublin-wetgeving in maart 2023 teruggestuurd naar Kroatië (zie documenten in het administratief dossier). U gaf aan dat u ongeveer 1 jaar en 3 maanden in Kroatië heeft verbleven in een opvangcentrum te Zagreb, dat u er bescherming heeft aangevraagd, dat u indien u geen bescherming zou aangevraagd hebben u naar Burundi zou gedeporteerd worden en dat u er een negatieve beslissing heeft gekregen op uw asielaanvraag. U verliet Kroatië opnieuw met bestemming België waarbij u nogmaals verscheidene Europese landen aandeed zonder daar bescherming aan te vragen gezien België uw doel was (Verklaring DVZ d.d. 19 juni 2024 punt 32, 33 en 42). Tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalde u dat u eigenlijk verplicht was om in Kroatië asiel aan te vragen omdat u naar Burundi zou teruggestuurd worden en u niet de bedoeling had om daar asiel aan te vragen (NPO p 12).

Hoewel het CGVS rekening houdt met de realiteit dat de Servische politiediensten de mensenrechten van vluchtelingen niet steeds respecteren en er ook soms geweld gebruikt wordt, dient opgemerkt dat u op volledig legale wijze naar Servië bent gereisd – uw vader had u immers verteld dat men naar Servië kon reizen zonder visum en hij regelde ook uw vliegtuigticket naar Servië (zie questionnaire CGRA p 19) – en u er ook nog 2 dagen heeft verbleven in een hotel, waarbij niet kan ingezien worden dat u daar bij aankomst geen internationale bescherming heeft aangevraagd.

Van een persoon die stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben ten aanzien van zijn land van herkomst mag logischerwijze verwacht worden dat hij een verzoek om internationale bescherming indient zodra een veilig land wordt bereikt, namelijk in uw geval Servië. De vaststelling dat u al na 2 dagen dit land verliet, dat u meerdere Europese landen aandeed zonder er bescherming aan te vragen en u dit traject zelfs twee keer heeft afgelegd, toont allerm minst een dringende nood aan bescherming aan.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u een dringende nood aan bescherming geenszins aannemelijk heeft weten te maken en dit de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Burundi reeds ernstig en fundamenteel aantast.

Voorts dient opgemerkt dat u Burundi op legale wijze heeft verlaten met een Burundees paspoort.

U verklaarde dat u op 23 mei 2018 Burundi heeft verlaten met bestemming China om er te studeren (questionnaire CGRA p 14). U gaf verder aan dat u naar China bent gegaan om te gaan studeren, omdat u het beste wou en dat beter is dan in Burundi, dat u gemakkelijk een visum en een beurs kon krijgen, dat u omwille van covid bent moeten terugkeren en u bij terugkomst in Burundi geen problemen heeft gekend waarna u ging studeren aan de Summit Internationale institute (NPO p 6).

Bevraagd naar uw paspoort verklaarde u dat u in 2020 een nieuw paspoort heeft aangevraagd na uw reis naar China gezien de Burundese overheid de geldigheidsperiode wijzigde van 5 naar 10 jaar, dat u in 2017 uw eerst paspoort heeft aangevraagd en u geen problemen heeft gekend om dit paspoort te verkrijgen (NPO p 8) en dat u op 9 oktober 2022 in Burundi een vliegtuig heeft genomen en naar Europa bent gekomen met een paspoort (NPO p 9).

U gaf mee dat uw vader voor u een vliegtuigticket heeft geregeld, dat u zich op 9 oktober 2022 naar de luchthaven begaf, dat uw vader een politieagent had betaald die uw paspoort en uw vliegtuigticket aannam en alle formaliteiten voor u regelde waarna u het Burundi verliet (questionnaire CGRA p 19) waarmee u doet uitschijnen dat u Burundi slechts kon verlaten met behulp van de omgekochte agent.

Bevraagd naar de politieagent die u hielp op de luchthaven stelde u dat uw chauffeur contact had met de agent genaamd F. en hij jullie zei waar jullie hem konden vinden op de luchthaven en hij u zo hielp om op korte tijd het traject door de luchthaven kon afleggen en niemand u zo kon herkennen. U daarop voorgeworpen dat dat levensgevaarlijk was wat de agent heeft gedaan en gevraagd naar de reden daarvoor, beaamde u dat dat gevaarlijk was, dat hij dat deed om u te helpen en een risico liep en u denkt dat uw vader hem achteraf iets van smeergeld heeft gegeven. U daarop meegegeven dat het eigenaardig is dat hij het geld niet op voorhand heeft gevraagd, beaamde u dat zonder meer. U er nogmaals op gewezen dat als u denkt dat uw vader nadien geld heeft gegeven de politieagent geen poot meer heeft om op te staan, kon u daar geen informatie over geven, gezien u geen details heeft gekregen en uw vader gewoon zei dat je iemand zal ontmoeten die F. heet en die je zal helpen. Gevraagd hoe uw vader die politieagent dan wel kende, kon u dat niet meegeven. U voorgeworpen dat uw vader blijkbaar wel contacten had binnen het veiligheidsapparaat of de politiediensten gaf u zonder meer mee daar geen informatie over te hebben (NPO p 9 en 10).

Het is opvallend dat wanneer er u gedetailleerde vragen worden gesteld over F. zoals de reden waarom hij u zou hebben geholpen op de luchthaven, namelijk de aanneming van smeergeld en de wijze waarop dat gebeurd is, en de wijze waarop uw vader F. kende, u geen enkele informatie meer kon meegeven. Opmerkelijk daarbij is ook dat u aanvankelijk had verklaard dat uw vader een politieagent geld had gegeven (questionnaire CGRA p 19), maar u bij het persoonlijke onderhoud plots denkt dat hij achteraf iets heeft gekregen wat geenszins consistent is.

*Rekening houdend met bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw werd geholpen door een politieagent genaamd F. om Burundi te verlaten. **Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u Burundi zonder problemen met een Burundees paspoort op legale wijze heeft verlaten via de luchthaven van Bujumbura. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging (zie NPO p 14) in geval van een terugkeer naar Burundi verder aan.***

Voorts dient opgemerkt dat u uw zelfstandige werkzaamheden op basis van een offerte voor SIVCA en de daaraan gelieerde problemen met het Burundese veiligheidsapparaat niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Op basis van openbare en kwaliteitsvolle informatie dewelke werd toegevoegd aan het administratief dossier (zie COI's) dient allereerst vastgesteld dat corruptie in Burundi endemisch is en documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden.

*Rekening houdend met deze informatie dient opgemerkt dat het document, offre de service d.d. 22-8-2022, dat u ter staving van uw werkzaamheden voor SIVCA heeft neergelegd geenszins weet te overtuigen. Allereerst betreft dit document, net als de overige documenten die u overmaakte, een kopie wat het resultaat kan zijn van simpel knip- en plakwerk en de bewijswaarde van het document reeds ernstig vermindert. Voorts dient opgemerkt dat de stempel links onderaan het document eerst is aangebracht en er nadien tekst is overgeschreven terwijl de omgekeerde werkwijze logischerwijze mag verwacht worden wat **de bewijswaarde van dit document fundamenteel aantast.***

*Bevraagd naar de offerte die u had ingediend bij SIVCA en meer specifiek hoe u SIVCA heeft kunnen overtuigen van de prijs als u in Bujumbura woont en naar Ngozi moet gaan om dit werk uit te voeren rekening houdend met de transportkosten, verklaarde u uiterst verrassend dat u het niet echt weet en u denkt dat u de beste offerte heeft gestuurd en stelde u dat er ook banktransacties waren en ze een overschrijving hebben gedaan op uw bankrekening zodat u materialen kon kopen (NPO p 10 en 11). U daarop gevraagd om die werkwijze eens uit te leggen gezien u een offerte indient, maar wel geld krijgt van het bedrijf om materiaal te kopen, gaf u ter verantwoording plots aan dat er op 25-8-2022 geld is gestort op uw rekening, maar dat u voordien al telefonisch werd verwittigd dat u het werk zou mogen aanvangen en u zelf de materialen kon kopen. U daarop gevraagd wat er dan precies in uw offerte werd vermeld als de materialen al niet in de offerte zaten gezien u kapitaal kreeg om deze aan te kopen, **ontweek u de vraag compleet** en gaf u mee dat u die datum het geld op uw rekening zag en het slechts een voorschot was (NPO p 11) wat geenszins een afdoende verklaring is en niet weet te overtuigen.*

Er dient daarbij ook vermeldt dat u geen enkele aanwijzing of begin van betrouwbaar bewijs heeft overgemaakt om uw offerte aan SIVCA aan te tonen. De bijgevoegde kopie van (vermoedelijk) een Excel sheet kan evenmin als afdoend bewijs beschouwd worden. Ook de kopie van uw bankverrichtingen weet niet

te overtuigen. De officiële stempel is moeilijk leesbaar wat de bewijswaarde reeds vermindert. Daarnaast zijn er ook onregelmatigheden in de data in de lijst (met geel aangeduid) waarbij er plots een datum (i.c. 16-4-2022) niet chronologisch is opgelijst wat manipulatie doet vermoeden. Verder staat te lezen dat de 10.000.000 frank die werd overgeschreven door SIVCA vermeldt dat het een overschrijving van salaris betreft en dit dus een werkgever – werknemer relatie implementeert wat niet consistent is met uw verklaringen dat u een offerte heeft ingediend om een werk te kunnen verkrijgen en deze offerte aan de basis ligt van de door u beweerde problemen met de lokale Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten. U verklaarde immers dat Sam. u zei dat hij het bedrag kende dat aan u werd gegeven als voorschot in het kader van de offerte en u na het vervolmaken van het werk u het resterende bedrag aan hen diende over te maken (questionnaires p 16).

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw zelfstandige werkzaamheden voor SIVCA kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door uw beweerde problemen met de lokale Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten naar aanleiding van de door u aangehaalde werkzaamheden bij SIVCA. Deze vaststelling tast uw vrees in geval van een terugkeer naar Burundi slechts verder aan.

Voorts dient opgemerkt dat u uw lidmaatschap noch uw sympathie voor MSD geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde dat u tot 2015 sympathisant was van MSD, dat u echter niet actief was, dat u ze gewoon goed vond en u na 2015 geen politiek activiteiten noch sympathieën meer had (CGVS Vragenlijst d.d. 9-9-2024 punt 3.3). U voegde toe dat u hielp bij de propaganda (questionnaire p 6).

Dieper ingaand op uw activiteiten voor MSD verklaarde u enigszins verrassend dat u MSD kende van toen u klein was, dat u nog in de lagere school zat en u naar vergaderingen ging met uw nichtje te Ngozi. U gaf mee dat u wel fan was van de partij, maar u als sympathisant geen plaats had voor MSD, dat u niet elke keer naar een vergadering ging en u niet zichtbaar was of invloed had. U stelde verder dat u niet op voorhand op de hoogte was en het eerder toeval was dat u uw nichtje tegenkwam en u dan meeging (NPO p 13). Er kan enkel vastgesteld worden op basis van uw verklaringen dat u als jong kind in de lagere school toevallig werd meegenomen door uw nichtje. U gaf zelf aan niet actief te zijn geweest in die partij en u ook nooit enige problemen heeft gekend voor uw vermeende sympathie voor die partij toen en tot op heden (NPO p 13 en 14).

Bijgevolg heeft u een vrees ten aanzien van Burundi omwille van uw vermeende sympathie of (aanwezigheid bij) activiteiten voor MSD niet geloofwaardig weten te maken.

U verklaarde te behoren tot de Tutsi (Verklaring DVZ d.d. 19-6-2024 punt 6 d en e). U haalde doorheen uw asielprocedure echter op geen enkel ogenblik aan een vrees te opperen ten aanzien van Burundi omwille van uw Tutsi afkomst.

Er dient op gewezen dat de COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi meldt dat de meeste journalisten en experts het eens zijn over het "bovenal politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die het doelwit zijn om politieke redenen, in het bijzonder hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij aan de macht. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-etnie op zich geen gegronde vrees voor vervolging, wat u betreft, rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi. In deze dient eveneens gewezen op de eerdere vaststellingen volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u opstelden door u een paspoort uit te reiken en door u het grondgebied van Burundi legaal te laten verlaten.

Wat betreft de documenten die u overhandigde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming dient allereerst opgemerkt dat deze overgemaakte documenten, met uitzondering van uw Burundese identiteitskaart, allen kopieën zijn wat de bewijswaarde sterk verminderd gezien deze gemakkelijk het resultaat kunnen zijn van simpel knip- en plakwerk.

Wat betreft het attest van DITCO dient opgemerkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan dit attest. Belangrijke zaken bovenaan het attest zijn niet leesbaar en het document is ook niet voorzien van een officiële stempel of kenmerk dat enige authenticiteit aantoonst. Bijgevolg kan dit document niet zomaar beschouwd worden als een bewijs van uw werkzaamheden bij DITCO.

Ook wat betreft het attest van tewerkstelling bij GES dient opgemerkt dat naar analogie met het attest van SIVCA de stempel eerst is aangebracht op het document en daarna pas de naam van de directeur wat manipulatie doet vermoeden. Ook het gebruikte emailadres van dit bedrijf dat eindigt met 96 is eigenaardig

en wijst niet in de richting van een officieel emailadres van dit bedrijf. Bijgevolg kan dit document niet zonder meer beschouwd worden als een bewijs van uw werkzaamheden bij GES.

Wat betreft uw diploma A2 dient opgemerkt dat ook op deze kopie de stempel eerst is aangebracht en pas daarna de naam van de directeur. Anderzijds is de stempel rechts bovenaan dan weer gezet boven uw foto en deze ook de school in Kamenge vermeldt wat consistent is met uw verklaringen aangaande uw studies en de bewijswaarde van dit diploma verhoogt. Er dient vermeld dat het CGVS niet onmiddellijk twijfelt aan uw onderwijs carrière zoals u het naar voren bracht.

In het verzoek om inlichtingen lijst u verschillende documenten op (zie questionnaires p 23). Er dient daarbij op gewezen dat een foto van uw paspoort en een geboorteakte niet werden overgemaakt aan het CGVS. Ook uw offerte aan SIVCA genaamd lettre de demande d'emploi+Devis en uw brief aan de autoriteiten in Ngozi om bescherming te vragen werden niet aan het CGVS overgemaakt. Dat is opmerkelijk gezien deze documenten enerzijds uw identiteit kunnen bevestigen en anderzijds de kern uitmaken van de door uw beweerde problemen met de lokale veiligheidsdiensten te Ngozi. De vaststelling dat deze documenten ontbreken, tast de geloofwaardigheid van de door uw beweerde problemen met de (lokale) veiligheidsdiensten slechts verder aan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden opmerkingen ontvangen op 3 april 2025 via uw advocaat. Wat betreft de opmerkingen dient allereerst vastgesteld dat het merendeel van uw opmerkingen de Franse vertaling betreft van de notities van het persoonlijk onderhoud en u slechts beperkte wijzigingen heeft aangebracht die in het blauw werden aangeduid.

Wat betreft de opmerkingen op pagina 13 van de notities kan het CGVS u bijtreden in die zin dat het slechts om een typfoutje gaat bij de naam van Alexis Sinduhije. Ook uw opmerking bij pagina 14 van de notities kan bijgetreden worden. Beide opmerkingen wijzigen echter niets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u beweerde problemen met de lokale Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten.

Uw opmerkingen bij pagina 4 van de notities kunnen hoegenaamd niet serieus genomen worden gezien u uw verklaringen grondig wijzigt waarbij u aanvankelijk niets kon meegeven en pas post factum plots wel kan meegeven dat het de veiligheidsdiensten waren die bij uw ouders thuis naar u kwamen vragen. Ook de toevoeging dat ze pistolen bij zich hadden, terwijl u dat niet heeft verklaard op het persoonlijk onderhoud, kan enkel beschouwd worden als een poging om uw ongeloofwaardige verklaringen aan te dikken.

De opmerking bij pagina 12 van de notities waarbij u plots aangeeft dat u wist dat de brief is afgegeven aan de lokale autoriteiten, omdat dit bevestigd werd, staat in schril contrast met uw aanvankelijke verklaring dat u niet wist of de brief de lokale autoriteit heeft bereikt en kan evenmin serieus genomen worden.

Er kan enkel vastgesteld worden dat de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die u heeft overgemaakt niet van die aard zijn dat ze de ongeloofwaardig bevonden problemen met de Burundese veiligheidsdiensten weten te herstellen.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, geenszins geloofwaardig heeft weten te maken.

U verklaarde echter dat u ook door de politie werd vervolgd en er op een bepaald moment een woordvoerder van de politie zei dat mensen die Burundi ontvlucht waren naar Europa een probleem kunnen hebben als ze naar Burundi terugkeren en dat op televisie te zien was (NPO p 14). Dienaangaande dient volgende opgemerkt.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt <https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coifocusburundi.letraitementreserveparlesautoritesnationalesa.20230515.pdf>], van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

Hoewel de betrekkingen tussen Burundi en België in 2015 sterk verslechterden en België een van Burundi's grootste vijanden werd genoemd, blijkt uit objectieve informatie dat de frequentie van verklaringen en betogingen tegen België sinds 2018 is afgenomen, hoewel verwijzingen naar "kolonisatoren" nog steeds vaak voorkomen in de toespraken van hooggeplaatste politici.

Bovendien blijkt uit objectieve bronnen dat de diplomatieke betrekkingen tussen Burundi en de Europese Unie sinds 2020 aan het versoepelen zijn. Deze context van openheid naar de internationale gemeenschap heeft een nieuwe dynamiek gebracht in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België. De dialoog tussen beide landen kon worden hervat en tussen juni 2020 en begin februari 2023 vonden verschillende ontmoetingen plaats tussen Belgische en Burundese politieke en diplomatieke hoogwaardigheidsbekleders.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen de verschillende door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Vandaag zijn de meeste inspanningen erop gericht, verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om terug te keren naar Burundi of om de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land.

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties.

Ondanks de diplomatieke en veiligheidssituatie tussen België en Burundi, wijzen de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen erop dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken tussen 1 januari 2018 en 31 december 2022 24 vrijwillige terugkeren (waarbij 17 van de 19 volwassenen in België een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds meldde de Dienst Vreemdelingenzaken zes refoulements van Burundese onderdanen vanaf de grens in dezelfde periode, waaronder één persoon onder (gedwongen) begeleiding in 2022.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen wettelijke bepaling gevonden die veroordeelt dat men internationale bescherming heeft gezocht of in het buitenland heeft verbleven.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als “Police de l’air, des frontières et des étrangers” (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Andere afzonderlijke gesprekspartners noemen de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundese bodem maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezers die terugkeren naar het land.

Geen enkel internationaal rapport dat het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, maakt concreet en specifiek melding van eventuele problemen die Burundese onderdanen die per vliegtuig terugkeren uit België of andere Europese landen, ondervinden bij hun terugkeer op het grondgebied.

Het hoofd van de IOM-missie in Burundi maakt soortgelijke opmerkingen over vrijwillige terugkeer. Onlangs ging een DVZ-delegatie naar Burundi in het kader van een missie en sprak met een Burundese onderdaan die in 2023 was teruggezonden vanuit een gesloten centrum in België, en die zei dat hij geen moeilijkheden had ondervonden bij zijn terugkeer naar Burundi.

De meeste bronnen waarmee het Commissariaat-generaal contact opnam, wijzen erop dat alleen de doorreis of het verblijf in België Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met de Burundese autoriteiten wanneer ze naar het land terugkeren.

Hoewel sommige mensen die we gesproken hebben, erop wezen dat personen die een verzoek om internationale bescherming indienden, het risico lopen door de Burundese autoriteiten als politieke tegenstanders te worden beschouwd wanneer ze naar hun land terugkeren, staven ze hun beweringen niet met specifieke, concrete situaties.

Bovendien wijst de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) erop dat de lokale autoriteiten in geval van gedwongen repatriëring vooraf worden geïnformeerd omdat de laissez-passers worden uitgereikt op basis van de vluchtgegevens die de Dienst Vreemdelingenzaken aan de ambassade van het desbetreffende land verstrekt. De DVZ deelt echter nooit mee dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zouden zijn van het feit dat een van hun terugkerende onderdanen in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verschillende bronnen vestigden ook de aandacht op de verklaringen van de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken over de Burundese onderdanen die in de tweede helft van 2022 naar Servië waren gereisd. Zij konden naar Servië reizen dankzij een bilaterale overeenkomst die hen vrijstelde van een inreisvisum, dat vervolgens onder Europese druk opnieuw werd ingevoerd. Voor velen van hen was Servië slechts een overgangsfase naar het Schengengebied. Als gevolg hiervan registreerden verschillende Europese landen, vooral België, een aanzienlijke toename van het aantal verzoeken om internationale bescherming door Burundese onderdanen.

Op 25 oktober 2022 verklaarde de woordvoerder van het ministerie van Binnenlandse Zaken, Pierre Nkurikiye, over deze onderdanen dat ze hadden "gelogen om de vluchtelingenstatus te verkrijgen door te beweren dat ze werden vervolgd door de Burundese autoriteiten", dat hun verklaringen zullen worden doorgegeven aan de autoriteiten en dat ze bij terugkeer zullen worden vervolgd.

Het Commissariaat-generaal merkt echter enerzijds op dat deze verklaring niet juist is in het licht van objectieve informatie, waaruit blijkt dat de Belgische autoriteiten nooit medelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en anderzijds dat deze verklaringen vervolgens publiekelijk werden ontkend door de Burundese minister van Buitenlandse Zaken Albert Shingiro en eerste minister Gervais Ndirakobuca, die duidelijk verklaarde dat geen enkele Burundees die legaal naar Servië is vertrokken, bij zijn terugkeer zal worden vervolgd.

Daarnaast werd het Commissariaat-generaal gecontacteerd door de Move-coalitie, een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden. Deze coalitie bracht het geval van twee verzoekers om internationale bescherming die in november 2022 en februari 2023 werden gerepatriëerd en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, onder de aandacht van het Commissariaat-generaal.

In verband met de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatriëerd, kreeg het Commissariaat-generaal dezelfde bevestiging van de Burundese activist Pierre Claver Mbonimpa. Hij vermeldde deze arrestatie ook in een interview met een journalist van Burundi Daily.

De voorzitter van de Ligue Iteka, die ook door het Commissariaat-generaal werd gecontacteerd, probeerde, nadat hij had bevestigd dat hij op de hoogte was van de zaak, meer precieze informatie te krijgen over de huidige situatie van de gerepatriëerde onderdaan. Na twee vergeefse pogingen om contact op te nemen met zijn familie, ontkende de voorzitter van de Ligue Iteka echter de informatie die de activist Pierre Claver Mbonimpa had verkregen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat de naam van deze gerepatriëerde persoon nergens voorkomt in de verschillende bronnen die Cedoca raadpleegde (met name de rapporten van Burundese organisaties met wekelijkse of maandelijkse overzichten van mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron beweert hierover geen informatie te hebben.

Met betrekking tot het tweede geval van arrestatie van een Burundese onderdaan die vanuit België werd gerepatriëerd, kreeg het Commissariaat-generaal informatie van de Move-coalitie over een Burundese onderdaan die in februari 2023 werd teruggezonden en die, na zijn terugkeer naar Burundi, zou zijn ontvoerd en mishandeld, maar vervolgens zou zijn ontsnapt. Geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid online onderzoek kon deze informatie echter bevestigen, die dus uitsluitend gebaseerd is op de verklaringen van de

persoon zelf. Om die reden wordt deze informatie door het Commissariaat-generaal niet als ernstig beschouwd.

In de geraadpleegde bronnen vond het Commissariaat-generaal een aantal voorbeelden van mensen die vrijwillig of gedwongen gerepatriëerd waren naar Burundi vanuit buurlanden (Tanzania, Rwanda) en die problemen hadden gehad met de autoriteiten. Het Commissariaat-generaal vond echter geen informatie over dergelijke schendingen bij mensen die gerepatriëerd waren uit westerse landen, in het bijzonder België, in de periode waarop dit onderzoek betrekking heeft.

In het licht van wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als asielzoeker niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet elke Burundese onderdaan blootstelt aan een ernstig risico op vervolging wegens de politieke meningen of opvattingen die hem worden toegeschreven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi_veiligheidssituatie_20250214.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.

President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviséerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviséerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.

Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.

Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie...) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking...).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980".

Verzoeker zet het middel uiteen als volgt:
"A/ Voorwaarden voor het gesprek met de CGVS

Het CGVS verklaarde dat verzoeker geen bijzondere procedurele behoeften had aangegeven.
De heer B. is echter gemarteld en heeft zijn ontsnapping moeten organiseren om niet te worden geëxecuteerd.
Als gevolg daarvan verkeert verzoeker in een toestand van posttraumatische shock en lijdt hij aan flashbacks, nachtmerries, slapeloosheid en leeft hij in een toestand van permanente stress.
Bijgevolg is het voor B. zeer moeilijk om te vertellen over de traumatische gebeurtenissen die hij heeft ondergaan en om duidelijk uit te leggen waarom hij asiel heeft aangevraagd.
NANSEN wijst er zelfs op dat verschillende wetenschappelijke studies aantonen dat "trauma's een negatieve invloed hebben iop het geheugen en het vermogen om een asielrelaas te vertellen".

B/ De argumenten van het CGVS

Enkelvoudig middel ontleend aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, in de tak van de eerbiediging van de zorgvuldigheidsplicht, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, van een beoordelingsfout, van een motiveringsgebrek en van een tegenstrijdige motivering die gelijkstaat met een motiveringsgebrek, en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 1980.

Het CGVS heeft geweigerd verzoeker als vluchteling te erkennen.

- De CGVS verweet verzoeker onvoldoende informatie te hebben verstrekt over F. en dat bijgevolg niet geloofwaardig kon worden geacht dat de politieagent hem had geholpen Burundi te verlaten.

B. heeft Burundi verlaten in een posttraumatische shock; hij heeft enkel de instructies van zijn vader opgevolgd om te vluchten. Hij heeft zijn vader destijds geen vragen gesteld, temeer daar het niet mogelijk is de pater familias vragen te stellen over de keuzes die hij mogelijk heeft gemaakt.

Heeft het CGVS bovendien de moeite genomen om B. over deze punten te ondervragen? In het kantoor van zijn raadsman kon verzoeker meer details geven, die hij onlangs te weten was gekomen.

Het ging om de heer F.N., de politiecommissaris en een vriend van verzoekers vader. Verzoekers vader betaalde de commissaris 250.000 Burundese frank om zijn zoon de grens over te helpen.

F.N. is ongeveer 170 cm lang en tussen 40 en 50 jaar oud. Toen B. hem op het vliegveld ontmoette, droeg hij een hemelsblauw overhemd met korte mouwen en epauletten, en een marineblauwe broek.

Burundi zit vol corruptie. In 2024 stond Burundi op de 162^e plaats van de 180 landen wat betreft corruptie? , waarbij het 1° land het minst corrupt was. In zijn beslissing erkent de CGVS dat corruptie endemisch is in Burundi. Het is dan ook helemaal niet verwonderlijk dat een commissaris, die ook bevriend was met verzoekers vader en geschokt was door de situatie, ermee instemde om B. voor een geldbedrag de grens te laten overschrijden.

Het CGVS heeft dus geen nuttige vragen gesteld en geen rekening gehouden met de algemene context in Burundi, noch met verzoekers individuele situatie van posttraumatische shock.

- Het CGVS beklagde zich erover dat het aanbod van de eiser aan SIVCA niet overtuigend was: dat het om een kopie ging en dat de stempel was aangebracht voor de tekst van het document, waardoor de bewijskracht ervan werd aangetast.

Het gaat hier vooral om een principiële stelling van het CGVS.

Eenzijds kan de heer B. de originele documenten niet overleggen omdat hij zich in België bevindt, terwijl de genoemde documenten zich in Burundi bevinden. Hij kan dus alleen kopieën overleggen.

Ten tweede, hoe kan het CGVS vaststellen dat eerst de stempel is aangebracht en pas daarna de tekst van het document? Zelfs indien het document op deze wijze zou zijn opgemaakt, welke invloed zou deze procedure hebben op de bewijskracht ervan?

- De CGVS verwijt verzoekster dat zij geen enkel bewijs van haar aanbod aan SIVCA heeft overgelegd.

De eiser heeft echter wel de raming overgelegd die hij had voorgesteld.

De eiser heeft ook de brief van SIVCA overgelegd waarin werd aangekondigd dat zijn aanbod was aanvaard, alsook het bewijs van betaling van het voorschot.

Het CGVS was van mening dat de banktransacties niet overtuigend waren omdat de stempel moeilijk leesbaar was. Dit is een principiële bewering.

Het CGVS was van mening dat de vermelding van het woord "salaris" op de rekeningen van B. een werkgever-werknemerrelatie impliceerde. Verzoeker verstrekke het e-mailadres van het hoofd van het Ucode-filiaal voor microfinanciering in Bujumbura: spesmunwangari@gmail.com . De term "salaris" werd gewoon gebruikt door de agent die de transacties bijhield.

- De CGVS verwijt verzoeker dat hij geen sluitend bewijs heeft geleverd van zijn werk bij DITCO en GES: dat het kopieën waren, dat er geen officieel teken was, dat eerst de stempel was aangebracht en daarna de naam van de beheerder.

Naar analogie van het voorgaande kan de heer B. de originele documenten die nog in Burundi zijn, niet overleggen.

Bovendien, hoe kan het CGVS vaststellen dat eerst de stempel is aangebracht en daarna de tekst van het document? Zelfs als het document op deze manier zou zijn opgemaakt, welke invloed zou deze procedure hebben op de bewijskracht ervan?

Het argument van het CGVS is tegenstrijdig: het stelt dat verzoeker geen enkel bewijs heeft geleverd en dat het geleverde bewijs niet bewijskrachtig is. Integendeel, verzoeker heeft wel meegewerkt aan de bewijsvoering door alle documenten te verstrekken die nodig waren om zijn stellingen te staven.

- Het CGVS stelt dat [...]

Deze stelling is volledig in strijd met de rechtspraak van de RVV.

In een uitspraak van 10 juni 2024 (nr. 308 083) heeft de RVV twee eerdere uitspraken van zijn rechter bevestigd: een uitspraak van 23 november 2017 (nr. 195 323) en een uitspraak van 22 december 2022 (nr. 282 473).

In het vonnis van 23 november 2017 (nr. 195 323) stelt de RVV: [...]

Door met deze elementen geen rekening te houden, heeft het CGVS het beginsel van behoorlijk bestuur. toegepast op de minutieuze tak, geschonden.

C/ Vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980)

[...]

Om etnische en politieke redenen riskeert de heer B. vervolging als hij terugkeert naar Burundi. wat leidt tot de schending van verschillende fundamentele rechten:

- Recht op leven, Art. 2 EVRM
- Verbod op marteling en onmenselijke en vernederende behandeling, Art. 3 EVRM
- Recht op vrijheid en veiligheid, Art. 5 EVRM.

De Imbonerakure zijn leden van de jeugdliga van de CNDD-FDD - Conseil national pour la défense de la démocratie Forces de la défense de la démocratie -, de partij die sinds 2005 aan de macht is? . Ze worden door lokale en internationale organisaties een militie genoemd .

OFPPRA merkt op dat ze vaak samenwerken met de nationale inlichtingendienst .

In dit geval werd de heer B. bedreigd, afgeperst, ontvoerd, vastgehouden en gemarteld door de Imbonerakure en het hoofd van de Nationale Inlichtingendienst (SNR).

De Imbonerakure en het hoofd van de SNR dreigden eerst met het overhandigen van al het geld dat hij over had van zijn werk om de CNDD-FDD te financieren.

OFPPRA - het Franse bureau voor de bescherming van vluchtelingen en staatlozen - en OSAR hebben opgemerkt dat de Imbonerakure de bevolking dwingen geld te betalen om de partij te helpen financieren. Na deze poging tot afpersing en doodsb bedreigingen vluchtte de heer B. en keerde hij terug naar Bujumbura. Toen hij terugkeerde naar Ngozi, werd hij gearresteerd, vastgehouden en gedurende meerdere dagen gemarteld door de Imbonerakure en leden van de inlichtingendienst. OFPPRA, OSAR en Humans Rights Watch melden dat de Imbonerakure en de SNR zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies, willekeurige arrestaties en opsluitingen, marteling, verkrachting en gedwongen verdwijningen' . Ook het CGRA merkte dit op in zijn rapport? . De milities en de SNR plegen deze mishandelingen tegen mensen die ervan verdacht worden lid te zijn van een oppositiepartij of die weigeren zich aan te sluiten bij de CNDD-FDD. Het CGVS merkt op dat de slachtoffers vooral MSD-activisten zijn .

In dit geval was de heer B. het politieke doelwit van de Imbonerakure en de SNR:

- Laten we eerst de context van Burundi in herinnering brengen, dat geteisterd wordt door corruptie (zie hieronder).
- Hij weigerde bij te dragen aan de financiering van de partij. Daarom wordt hij gezien als een politieke tegenstander. Human Rights Watch merkt op dat het simpele feit dat je weigert lid te worden van de CNDD-FDD wordt gezien als "bewijs dat je bij de oppositie hoort". Weigeren om bij te dragen aan de financiering van de partij is een weigering om lid te worden, of op zijn minst om de partij te steunen.
- Toen hij jonger was, was hij sympathiserend lid van de MSD en nam hij deel aan propagandamissies. De MSD is sinds 2017 verboden door de Burundese autoriteiten, maar ze blijven de voormalige leden vervolgen. Recentelijk is er een toename van het aantal gedwongen verdwijningen van voormalige partijleden.

- Na zijn arrestatie, opsluiting en marteling heeft de vriend van zijn vader de tegen hem gepleegde misbruiken aangeklaagd bij de Burundese media in ballingschap en bij mensenrechtenverenigingen. Hij is het jonge symbool geworden van de slachtoffers van de milities en de SNR, en dus een doelwit voor hen.

Ter herinnering, artikel 48/3 § 5 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat : [...]

In het onderhavige geval is de heer B. niet langer een aanhanger van de MSD en geen politieke tegenstander. Het is echter irrelevant of hij deze eigenschap daadwerkelijk bezit. aangezien hij door de Imbonerakure en de SNR wel als zodanig wordt beschouwd.

Ten tweede is de heer B. het doelwit van de Imbonerakure en de SNR vanwege zijn etniciteit als Tutsi:

- Ter herinnering: Tutsi's vertegenwoordigen 15% van de Burundese bevolking!'. Het CGVS merkt op dat etnische afkomst een verzwarende factor is voor de daders van mensenrechtenschendingen .
- In hetzelfde rapport merkt het CGRA op dat Tutsi's zijn gezuiverd van hoge administratieve functies en de ordehandhavers, en dat voormalige leden van de strijdkrachten, voornamelijk Tutsi's, het doelwit zijn geweest .

Ten tweede bepaalt artikel 48/5, § 1 van de wet van 15 december 1980 dat: [...]

In dit geval werden de vervolgingen begaan door de Imbonerakure, die worden beschouwd als een staatsmilitie, maar ook door de nationale inlichtingendiensten, die rechtstreeks afhankelijk zijn van de staat.

De Imbonerakure zijn alomtegenwoordig in het hele land en OFPRA merkt op dat de leiders van de CNDD-FDD de Imbonerakure willen "indoctrineren en verder militariseren" en dat ze vooral een belangrijkere rol spelen in de nationale veiligheid.

We kunnen dus met recht verwachten dat hun invloed en misbruik zullen toenemen. Ze hebben alle kenmerken van een georganiseerde militie: ze patrouilleren op straat, dragen uniformen in militaire stijl en dragen wapens.

De autoriteiten hebben geen bescherming tegen de mishandelingen van de Imbonerakure en de SNR.

Amnesty International hekelt het feit dat de Burundese justitie in de meeste gevallen de Imbonerakure nauwelijks durft te vervolgen, laat staan veroordelen. Ook OSAR constateert dat er sprake is van bijna volledige straffeloosheid voor de Imbonerakure.

In dit geval zocht B. bescherming bij de gouverneur van de provincie Ngozi en bij de politiecommissaris zodra hij bedreigd werd. Hij werd nooit beschermd.

Als dat wel het geval was geweest, zou hij niet zijn ontvoerd, vastgehouden en gemarteld.

Artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat: [...]

De heer B. is reeds op willekeurige en buitengerechterlijke wijze gearresteerd, gedetineerd en gefolterd. Er is alle reden om te vrezen dat hij opnieuw aan dergelijke vervolging zal worden blootgesteld.

Enerzijds vanwege de toegenomen controles door de Imbonerakure en hun toenemende militarisering.

Anderzijds is verzoekers gezin het doelwit geweest en is hun huis geplunderd.

[...]

Erger nog, hij kan gearresteerd worden zodra hij aankomt op de luchthaven omdat hij een symbool en dus een doelwit is geworden. Bovendien is hij ondergedoken en kan hij als spion worden beschouwd. Als verzoeker zou terugkeren naar Burundi, zou hij voortdurend de angst hebben om opnieuw te worden opgejaagd, vastgehouden, gemarteld of zelfs gedood. Dit is zonder twijfel geestelijke foltering in de zin van de jurisprudentie van het EHRM, *Gafgen tegen Duitsland*, 1 juni 2010 (nr. 22978/05): [...]

Tot slot herhaalde de Raad voor Contentieux des Etrangers in zijn vonnis van 10 juni 2024 (nr. 308 083), waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend aan een Burundese onderdaan, de documentatie van COI Focus van 15 mei 2023: [...]

D/ Subsidiare bescherming

[...]

De VN wijst op de onstabiele veiligheidssituatie in Burundi .

De Burundese bevolking wordt ernstig bedreigd door het willekeurige geweld van enerzijds de Imbonerakure en anderzijds de rebellengroep Red-Tabara.

De Imbonerakure terroriseren de bevolking en handelen volledig straffeloos: willekeurige arrestaties, intimidatie en gedwongen verdwijningen .

De Red-Tabara, de belangrijkste rebellengroep in het land, voert granaataanvallen uit. De belangrijkste doelwitten zijn restaurants, openbare gelegenheden en drinkgelegenheden'. De Red-Tabara richten zich vooral op burgers . In december 2023 kwamen bij een aanval van de rebellen 20 mensen om het leven .

In februari 2024 werden 9 mensen gedood bij een aanval van de Rode Tabara .

De CGRA erkent dat de gevechten tussen de rebellen en het Burundese leger veel slachtoffers hebben gemaakt .

Tot slot vonden in april en mei 2024 verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura, waarbij ook verschillende doden vielen .”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

“3) Elektronische documentatie [...]”.

2.3. Verweerder legt een “NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 16 juli 2025 neer en verwijst hierin naar landeninformatie middels URL.

2.4. Bij aanvullende nota van 13 februari 2026 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzing bij:

- COI Focus Burundi: Situation Sécuritaire, geüpdatet op 17 december 2025 ;

- COI Focus Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays van 17 december 2025

2.5. Verzoeker legt een aanvullende nota van 26 februari 2026 neer, waarbij hij de volgende stukken voegt:

“1) Verklaring van bewezen diensten

2) Bericht ontvangen door de leider van de Imbonerakures

3) Facebookprofiel van de leider van de Imbonerakures

4) Krantenartikel over de leider van de Imbonerakures”.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, benadrukt verzoeker in het verzoekschrift dat hij gemarteld werd en zijn ontsnapping heeft moeten organiseren om niet te worden geëxecuteerd. Hij wijst erop dat hij als gevolg daarvan in een toestand van posttraumatische shock verkeert en lijdt aan flashbacks, nachtmerries, slapeloosheid en permanente stress. Hij stelt dat zeer moeilijk is voor hem om te vertellen over de traumatische gebeurtenissen die hij heeft ondergaan en uit te leggen waarom hij om internationale bescherming verzoekt. Hij verwijst in dit verband naar Nansen die verschillende wetenschappelijke studies aanhaalt.

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p.89).

Verweerder kon terecht besluiten dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden. Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Immers, de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” bevat geen elementen waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Uit een eenvoudige lezing van verzoekers verklaringen blijkt bovendien duidelijk dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, die hij goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Verzoeker of zijn advocaat hebben op geen enkel moment te kennen gegeven dat verzoeker omwille van zijn psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Daarenboven heeft verzoeker noch tijdens de administratieve procedure, noch tijdens de beroepsprocedure enig psychologisch attest neergelegd, laat staan enig stuk bijgebracht waarmee hij cognitieve problemen of te verwachten moeilijkheden bij het deelnemen aan de asielprocedure heeft aangetoond.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Samen met verweerder stelt de Raad vast dat verzoekers reisbewegingen niet te rijmen zijn met een gegronde vrees voor vervolging voor de Burundese autoriteiten. De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden het volgende:

“Allereerst dient vastgesteld dat u meermaals verscheidene Europese landen heeft aangedaan voor uw komst naar België waarbij u nergens een ernstige intentie had om internationale bescherming aan te vragen of te bekomen.

Bevraagd naar uw reisroute gaf u aan dat u op 10 oktober 2022 in Servië bent aangekomen en dat u daar nog 2 à 3 dagen heeft verbleven in een hotel om dan een bus te nemen met bestemming Bosnië waar u 2 weken heeft verbleven. U verklaarde verder dat u Kroatië te voet heeft bereikt, dat u daar na registratie bij de politie 1 nacht in een opvangcentrum heeft doorgebracht en daarna naar Slovenië bent doorgereisd vanwaar u via verschillende Europese landen België heeft bereikt ongeveer een maand na uw aankomst in Servië (Verklaring DVZ d.d. 7 december 2022 punt 42). Op 2 november 2022 diende u een verzoek om

internationale bescherming in te Kroatië maar op 13 november 2022 stond u al in België. U werd in het kader van de Dublin-wetgeving in maart 2023 teruggestuurd naar Kroatië (zie documenten in het administratief dossier). U gaf aan dat u ongeveer 1 jaar en 3 maanden in Kroatië heeft verbleven in een opvangcentrum te Zagreb, dat u er bescherming heeft aangevraagd, dat u indien u geen bescherming zou aangevraagd hebben u naar Burundi zou gedeporteerd worden en dat u er een negatieve beslissing heeft gekregen op uw asielaanvraag. U verliet Kroatië opnieuw met bestemming België waarbij u nogmaals verscheidene Europese landen aandeed zonder daar bescherming aan te vragen gezien België uw doel was (Verklaring DVZ d.d. 19 juni 2024 punt 32, 33 en 42). Tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalde u dat u eigenlijk verplicht was om in Kroatië asiel aan te vragen omdat u naar Burundi zou teruggestuurd worden en u niet de bedoeling had om daar asiel aan te vragen (NPO p 12).

Hoewel het CGVS rekening houdt met de realiteit dat de Servische politiediensten de mensenrechten van vluchtelingen niet steeds respecteren en er ook soms geweld gebruikt wordt, dient opgemerkt dat u op volledig legale wijze naar Servië bent gereisd – uw vader had u immers verteld dat men naar Servië kon reizen zonder visum en hij regelde ook uw vliegtuigticket naar Servië (zie questionnaire CGRA p 19) – en u er ook nog 2 dagen heeft verbleven in een hotel, waarbij niet kan ingezien worden dat u daar bij aankomst geen internationale bescherming heeft aangevraagd.

Van een persoon die stelt een gegronde vrees voor vervolging te hebben ten aanzien van zijn land van herkomst mag logischerwijze verwacht worden dat hij een verzoek om internationale bescherming indient zodra een veilig land wordt bereikt, namelijk in uw geval Servië. De vaststelling dat u al na 2 dagen dit land verliet, dat u meerdere Europese landen aandeed zonder er bescherming aan te vragen en u dit traject zelfs twee keer heeft afgelegd, toont allerm minst een dringende nood aan bescherming aan.

Rekening houdend met bovenstaande kan enkel vastgesteld worden dat u een dringende nood aan bescherming geenszins aannemelijk heeft weten te maken en dit de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van Burundi reeds ernstig en fundamenteel aantast."

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel verweer tegen de voormelde terechte vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker nali et dit te doen en na aankomst in Europa verschillende landen aandeed zonder er om internationale bescherming te verzoeken, in Kroatië weliswaar een verzoek heeft ingediend maar de procedure niet heeft afgewacht, en vervolgens via verscheidene landen naar België is gereisd om er een verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging. Ook nadat hij vanuit België naar Kroatië werd teruggestuurd, doorkruiste verzoeker opnieuw verschillende Europese landen zonder er bescherming te vragen, aangezien – zo verklaarde hij – België zijn doel was (verklaring DVZ, vragen 32 en 42). Dit gedrag strookt niet met de houding die redelijkerwijze kan worden verwacht van iemand die daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

6. Verder wordt samen met verweerder dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat een politieagent genaamd F. hem heeft geholpen om Burundi te verlaten en dat verzoeker Burundi bijgevolg zonder problemen met zijn eigen paspoort op legale wijze heeft verlaten via de luchthaven van Bujumbura. Dit haalt zijn voorgehouden vrees voor de Burundese autoriteiten onderuit. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent als volgt:

"Voorts dient opgemerkt dat u Burundi op legale wijze heeft verlaten met een Burundees paspoort.

U verklaarde dat u op 23 mei 2018 Burundi heeft verlaten met bestemming China om er te studeren (questionnaire CGRA p 14). U gaf verder aan dat u naar China bent gegaan om te gaan studeren, omdat u het beste wou en dat beter is dan in Burundi, dat u gemakkelijk een visum en een beurs kon krijgen, dat u omwille van covid bent moeten terugkeren en u bij terugkomst in Burundi geen problemen heeft gekend waarna u ging studeren aan de Summit Internationale institute (NPO p 6).

Bevraagd naar uw paspoort verklaarde u dat u in 2020 een nieuw paspoort heeft aangevraagd na uw reis naar China gezien de Burundese overheid de geldigheidsperiode wijzigde van 5 naar 10 jaar, dat u in 2017 uw eerst paspoort heeft aangevraagd en u geen problemen heeft gekend om dit paspoort te verkrijgen (NPO p 8) en dat u op 9 oktober 2022 in Burundi een vliegtuig heeft genomen en naar Europa bent gekomen met een paspoort (NPO p 9).

U gaf mee dat uw vader voor u een vliegtuigticket heeft geregeld, dat u zich op 9 oktober 2022 naar de luchthaven begaf, dat uw vader een politieagent had betaald die uw paspoort en uw vliegtuigticket aannam en alle formaliteiten voor u regelde waarna u het Burundi verliet (questionnaire CGRA p 19) waarmee u doet uitschijnen dat u Burundi slechts kon verlaten met behulp van de omgekochte agent.

Bevraagd naar de politieagent die u hielp op de luchthaven stelde u dat uw chauffeur contact had met de agent genaamd F. en hij jullie zei waar jullie hem konden vinden op de luchthaven en hij u zo hielp om op korte tijd het traject door de luchthaven kon afleggen en niemand u zo kon herkennen. U daarop

voorgeworpen dat dat levensgevaarlijk was wat de agent heeft gedaan en gevraagd naar de reden daarvoor, beaamde u dat dat gevaarlijk was, dat hij dat deed om u te helpen en een risico liep en u denkt dat uw vader hem achteraf iets van smeergeld heeft gegeven. U daarop meegegeven dat het eigenaardig is dat hij het geld niet op voorhand heeft gevraagd, beaamde u dat zonder meer. U er nogmaals op gewezen dat als u denkt dat uw vader nadien geld heeft gegeven de politieagent geen poot meer heeft om op te staan, kon u daar geen informatie over geven, gezien u geen details heeft gekregen en uw vader gewoon zei dat je iemand zal ontmoeten die F. heet en die je zal helpen. Gevraagd hoe uw vader die politieagent dan wel kende, kon u dat niet meegeven. U voorgeworpen dat uw vader blijkbaar wel contacten had binnen het veiligheidsapparaat of de politiediensten gaf u zonder meer mee daar geen informatie over te hebben (NPO p 9 en 10).

Het is opvallend dat wanneer er u gedetailleerde vragen worden gesteld over F. zoals de reden waarom hij u zou hebben geholpen op de luchthaven, namelijk de aanname van smeergeld en de wijze waarop dat gebeurd is, en de wijze waarop uw vader F. kende, u geen enkele informatie meer kon meegeven. Opmerkelijk daarbij is ook dat u aanvankelijk had verklaard dat uw vader een politieagent geld had gegeven (questionnaire CGRA p 19), maar u bij het persoonlijke onderhoud plots denkt dat hij achteraf iets heeft gekregen wat geenszins consistent is.

Rekening houdend met bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw werd geholpen door een politieagent genaamd F. om Burundi te verlaten. **Bijgevolg kan enkel vastgesteld worden dat u Burundi zonder problemen met een Burundees paspoort op legale wijze heeft verlaten via de luchthaven van Bujumbura. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging (zie NPO p 14) in geval van een terugkeer naar Burundi verder aan."**

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan waarmee hij de voormelde terechte en pertinente motivering, die steun vindt in het administratief dossier, kan weerleggen of ontcrachten.

Zo stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij Burundi heeft verlaten in een posttraumatisch shock, de instructies van zijn vader heeft opgevolgd om te vluchten en geen vragen heeft gesteld. Evenwel dient opgemerkt dat verzoeker op generlei wijze aantoont dat hij Burundi heeft verlaten in een posttraumatische shock en omwille hiervan niet in de mogelijkheid was om vragen aangaande de politieagent F., zijn vermeende smokkelaar, te stellen. Zoals hoger werd vastgesteld heeft verzoeker geen enkel stuk neergelegd ter adstructie van zijn getraumatiseerde toestand, noch zijn er andere elementen voorhanden die hierop wijzen. Het is wel degelijk redelijk om te verwachten dat verzoeker op de hoogte zou zijn van de reden waarom F. verzoeker zou geholpen hebben, over de aanname van het smeergeld en de wijze waarop dat gebeurd is, alsook dat verzoeker zou kunnen duiden hoe zijn vader F. kende.

De voorgehouden persoonsbeschrijvingen van F., de stelling dat F. een vriend is van zijn vader, de aanduiding van het bedrag van het smeergeld en de verwijzingen naar corruptie en de algemene context in Burundi betreffen loutere *post factum* verklaringen in het verzoekschrift waarmee verzoeker zijn eerdere onwetendheid tijdens het persoonlijk onderhoud niet weet te verschonen, laat staan de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake de hulp van F. bij zijn reis te doen ombuigen.

Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker Burundi via de luchthaven op legale wijze heeft verlaten met zijn eigen paspoort, wat niet valt te verzoenen met zijn voorgehouden vrees voor vervolging jegens de Burundese autoriteiten.

7. Voorts kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers zelfstandige werkzaamheden op basis van een offerte voor SIVCA, noch aan de daaraan gelieerde problemen met het Burundese veiligheidsapparaat.

Het document, "offre de service" van 22 augustus 2022 van SIVCA, dat verzoeker ter staving van zijn werkzaamheden voor SIVCA heeft neergelegd kan niet overtuigen, gezien (i) uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat corruptie in Burundi endemisch is en documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden, (ii) dit document wordt neergelegd in de vorm van een fotokopie hetgeen de bewijswaarde ervan aantast, (iii) de vaststelling dat de stempel links onderaan eerst is aangebracht en er nadien tekst werd overgeschreven de bewijswaarde van het document aantast.

Bovendien kunnen verzoekers vage, wijzigende en ontwijkende verklaringen over de offerte die hij had ingediend bij SIVCA, over hoe hij SIVCA heeft kunnen overhalen ondanks de hoge transportkosten en over de uitbetaling van het geld/voorschot geenszins overtuigen (NPO, p. 10-11).

Daarnaast legt verzoeker geen enkele aanwijzing of begin van betrouwbaar bewijs neer om zijn offerte aan SIVCA aan te tonen. De bijgevoegde kopie van (vermoedelijk) een Excel sheet kan niet als afdoend bewijs beschouwd worden. Ook de kopie van verzoekers bankverrichtingen weet niet te overtuigen. De stempel is moeilijk leesbaar en de verrichtingen zijn niet chronologisch gerangschikt, hetgeen de indruk van manipulatie wekt. Bovendien wordt de overschrijving van 10.000.000 frank door SIVCA omschreven als 'salaris', wat wijst op een werkgever-werknemer relatie. De loutere stelling in het verzoekschrift dat deze vermelding werd

gebruikt door de agent die de transacties bijhield, volstaat niet om aannemelijk te maken dat verzoeker een offerte heeft ingediend met het oog op het verkrijgen van werkzaamheden. Nochtans raakt deze beweerde offerte de kern van het asielrelaas en zou zij aan de basis liggen van de problemen die verzoeker stelt te hebben ondervonden met de Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten (NPO, p. 16).

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij de originele documenten niet kan overleggen omdat hij zich in België bevindt, doet dit geen afbreuk aan de vaststellingen inzake de bewijswaarde van de door hem bijgebrachte documenten. Voor zover verzoeker zich afvraagt hoe kan worden vastgesteld dat de stempel op de *“offre de service”* van 22 augustus 2022 voorafgaand aan de invulling van het document werd aangebracht en welke invloed dit zou hebben op de bewijskracht ervan, en daarnaast aanvoert dat de beoordeling van de bewijswaarde van de banktransacties wegens de moeilijk leesbare stempel een principiële bewering is, dient te worden opgemerkt dat de vaststellingen inzake de stempels voortvloeien uit een onderzoek van de door verzoeker overgelegde documenten. De vastgestelde onregelmatigheden vormen daarbij aanwijzingen dat de documenten werden gefabriceerd of gemanipuleerd, hetgeen afbreuk doet aan hun bewijswaarde.

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers zelfstandige werkzaamheden voor SIVCA kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door hem beweerde problemen met de lokale Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten naar aanleiding van de door hem aangehaalde werkzaamheden bij SIVCA. Deze vaststelling tast verzoekers vrees in geval van een terugkeer naar Burundi verder aan.

8. Samen met verweerder stelt de Raad vast dat verzoekers lidmaatschap noch zijn sympathie voor MSD geenszins geloofwaardig is.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden als volgt:

“U verklaarde dat u tot 2015 sympathisant was van MSD, dat u echter niet actief was, dat u ze gewoon goed vond en u na 2015 geen politiek activiteiten noch sympathieën meer had (CGVS Vragenlijst d.d. 9-9-2024 punt 3.3). U voegde toe dat u hielp bij de propaganda (questionnaire p 6).

Dieper ingaand op uw activiteiten voor MSD verklaarde u enigszins verrassend dat u MSD kende van toen u klein was, dat u nog in de lagere school zat en u naar vergaderingen ging met uw nichtje te Ngozi. U gaf mee dat u wel fan was van de partij, maar u als sympathisant geen plaats had voor MSD, dat u niet elke keer naar een vergadering ging en u niet zichtbaar was of invloed had. U stelde verder dat u niet op voorhand op de hoogte was en het eerder toeval was dat u uw nichtje tegenkwam en u dan meeking (NPO p 13). Er kan enkel vastgesteld worden op basis van uw verklaringen dat u als jong kind in de lagere school toevallig werd meegenomen door uw nichtje. U gaf zelf aan niet actief te zijn geweest in die partij en u ook nooit enige problemen heeft gekend voor uw vermeende sympathie voor die partij toen en tot op heden (NPO p 13 en 14).

Bijgevolg heeft u een vrees ten aanzien van Burundi omwille van uw vermeende sympathie of (aanwezigheid bij) activiteiten voor MSD niet geloofwaardig weten te maken.”

Bij gebrek aan enig concreet verweer blijft de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, overeind en wordt deze bijgetreden door de Raad.

Bijkomend wijst de Raad er andermaal op dat verzoeker in 2017 een eerste keer een paspoort heeft aangevraagd en verkregen (NPO, p. 8), dat hij Burundi in 2018 op legale wijze heeft kunnen verlaten om in China te gaan studeren en zonder problemen kon terugkeren naar Burundi (NPO, p. 5-6), dat verzoeker in 2020 een tweede keer een paspoort heeft aangevraagd en verkregen (NPO, p. 8) en dat hij Burundi opnieuw legaal kon verlaten in 2022 (cf. *supra*). Deze vaststellingen vallen niet te rijmen met de bewering dat verzoeker door de Burundese autoriteiten zou worden geviséerd omwille van zijn vermeende sympathie voor MSD en bevestigen dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt in hun negatieve belangstelling te staan.

9. Wat betreft de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten, motiveert de bestreden beslissing op afdoende wijze als volgt:

“Wat betreft de documenten die u overhandigde ter staving van uw verzoek om internationale bescherming dient allereerst opgemerkt dat deze overgemaakte documenten, met uitzondering van uw Burundese identiteitskaart, allen kopieën zijn wat de bewijswaarde sterk verminderd gezien deze gemakkelijk het resultaat kunnen zijn van simpel knip- en plakwerk.

Wat betreft het attest van DITCO dient opgemerkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan dit attest. Belangrijke zaken bovenaan het attest zijn niet leesbaar en het document is ook niet voorzien van een officiële stempel of kenmerk dat enige authenticiteit aantoont. Bijgevolg kan dit document niet zomaar beschouwd worden als een bewijs van uw werkzaamheden bij DITCO.

Ook wat betreft het attest van tewerkstelling bij GES dient opgemerkt dat naar analogie met het attest van SIVCA de stempel eerst is aangebracht op het document en daarna pas de naam van de directeur wat manipulatie doet vermoeden. Ook het gebruikte emailadres van dit bedrijf dat eindigt met 96 is eigenaardig

en wijst niet in de richting van een officieel emailadres van dit bedrijf. Bijgevolg kan dit document niet zonder meer beschouwd worden als een bewijs van uw werkzaamheden bij GES.

Wat betreft uw diploma A2 dient opgemerkt dat ook op deze kopie de stempel eerst is aangebracht en pas daarna de naam van de directeur. Anderzijds is de stempel rechts bovenaan dan weer gezet boven uw foto en deze ook de school in Kamenge vermeldt wat consistent is met uw verklaringen aangaande uw studies en de bewijswaarde van dit diploma verhoogt. Er dient vermeld dat het CGVS niet onmiddellijk twijfelt aan uw onderwijs carrière zoals u het naar voren bracht.

In het verzoek om inlichtingen lijst u verschillende documenten op (zie questionnaires p 23). Er dient daarbij op gewezen dat een foto van uw paspoort en een geboorteakte niet werden overgemaakt aan het CGVS. Ook uw offerte aan SIVCA genaamd lettre de demande d'emploi+Devis en uw brief aan de autoriteiten in Ngozi om bescherming te vragen werden niet aan het CGVS overgemaakt. Dat is opmerkelijk gezien deze documenten enerzijds uw identiteit kunnen bevestigen en anderzijds de kern uitmaken van de door uw beweerde problemen met de lokale veiligheidsdiensten te Ngozi. De vaststelling dat deze documenten ontbreken, tast de geloofwaardigheid van de door uw beweerde problemen met de (lokale) veiligheidsdiensten slechts verder aan."

De stelling dat verzoeker geen originele documenten kan voorleggen omdat hij zich in België bevindt, doet geen afbreuk aan de voormelde motivering inzake de gebrekkige bewijswaarde. Voor zover verzoeker zich – net zoals bij de stempel op de "offre de service" van 22 augustus 2022 – afvraagt hoe kan worden vastgesteld dat de stempel op het attest van tewerkstelling bij GES voorafgaand aan de invulling van het document werd aangebracht en welke invloed dit zou hebben op de bewijskracht ervan, dient te worden opgemerkt dat de vaststellingen inzake de stempel voortvloeien uit een onderzoek van het door verzoeker overgelegde document. De vastgestelde onregelmatigheden vormen daarbij aanwijzingen dat dit document werd gefabriceerd of gemanipuleerd, hetgeen afbreuk doet aan de bewijswaarde ervan.

De Raad neemt deze stukken om dezelfde redenen als de commissaris-generaal niet in aanmerking als bewijs van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Bij aanvullende nota van 26 februari 2026 voegt verzoeker een verklaring van het bedrijf DITCO betreffende de door hem verleende diensten (stuk 1), laat hij gelden dat er nieuwe feiten zijn waarbij de politie op 5 december 2025 naar zijn huis kwam en zijn vader aanviel en voegt hij een dreigbrief van E.N., de leider van de Imbonerakure, alsook diens Facebookprofiel en een krantenartikel over hem (stukken 2-4).

Wat betreft het attest van DITCO, dat overigens slechts bijgebracht wordt daags voor de geplande eerste voorziene zitting, dient opgemerkt dat er beperkte bewijswaarde aan kan worden gehecht. Het attest wordt neergelegd in de vorm van een (kleuren)kopie. Daarnaast zijn belangrijke elementen bovenaan het attest niet leesbaar en blijkt de stempel voorafgaand aan de handtekening te zijn aangebracht. Dergelijke onregelmatigheden ondermijnen de bewijswaarde van het bijgebrachte document. Hoe dan ook, zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoeker van 1 januari 2022 tot 7 oktober 2022 werkzaam was voor DITCO, zoals wordt vermeld in dit attest, volstaat deze vaststelling op zich niet om verzoekers beweerde zelfstandige werkzaamheden voor SIVCA en hieraan gelieerde problemen aan te tonen.

Wat betreft de nieuwe feiten aangaande de aanval door de politie op verzoekers vader, kan slechts worden vastgesteld dat dit louter blote beweringen betreffen. Verzoeker toont met geen enkel (begin van) bewijs aan dat deze feiten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Aangezien, gelet op wat voorafgaat, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers problemen met de Imbonerakure en de Burundese autoriteiten, is evenmin geloofwaardig dat zijn huis en zijn vader omwille hiervan zouden worden geviséerd.

Wat betreft de dreigbrief van E.N., dient opgemerkt dat deze door eender wie kan zijn opgesteld, waardoor de bewijswaarde van dit stuk intrinsiek uitermate gering is. Tevens moet worden opgemerkt dat een document slechts één element in het asielrelaas is en de bewijswaarde afhangt van verzoekers verklaringen en andere criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat het louter neerleggen van deze brief op zichzelf niet vermogt de hierboven vastgestelde geloofwaardigheid van zijn ongeloofwaardige relaas te herstellen. Het Facebookprofiel van E.N. en een krantenartikel over E.N. betreffen E.N. en maken geen melding van verzoeker. Deze stukken kunnen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Burundi persoonlijk zou worden geviséerd en vervolgd door de Imbonerakure.

11. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij bij terugkeer naar Burundi wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft, gelet op zijn vertrek uit Burundi en zijn verzoek om internationale bescherming in België. Verzoeker voert aan dat uit de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijk blijkt dat de doorreis naar België een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt en bescherming moet worden geboden aan Burundezers die in België hebben verbleven.

Voor zover verzoeker verwijst naar Franstalige arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Verder kan louter verzoekers vertrek uit Burundi en zijn verzoek om internationale bescherming in België niet volstaan als bewijs voor een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer. Te dezen kan dienstig worden verwezen naar de uitvoerige motivering van verweerder in de “NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 16 juli 2025 en de update van zijn analyse in de aanvullende nota van 13 februari 2026, op basis van recente landeninformatie bijgebracht middels URL-verwijzingen. Ingevolge een grondige en omstandige analyse van recente landeninformatie kan samen met verweerder worden geconcludeerd dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.

Samen met verweerder stelt de Raad vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij onder de aandacht zou komen van de Burundese autoriteiten omwille van sympathieën voor de oppositie. Uit het voorgaande blijkt immers dat verzoeker Burundi legaal heeft kunnen verlaten, zijn werkzaamheden voor SIVCA niet geloofwaardig zijn, er evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaraan gelieerde problemen met de Burundese veiligheidsdiensten en de Imbonerakure, en verzoeker noch zijn lidmaatschap noch zijn sympathie voor MSD aannemelijk heeft gemaakt.

12. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij het doelwit van de Imbonerakure en de Burundese veiligheidsdiensten uitmaakt omwille van zijn etniciteit als Tutsi. Hij wijst erop dat de Tutsi-minderheid in Burundi een bijzonder doelwit blijft en verwijst naar algemene informatie ter staving hiervan.

Verweerder verwijst in de “NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure” van 16 juli 2025 middels URL naar de COI Focus over de veiligheids crisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025. Verweerder motiveert in deze (verweer)nota, rekening houdend met de bijgebrachte landeninformatie en verzoekers verklaringen en profiel, terecht dat *“de loutere vermelding van hun Tutsi-afkomst, wat verzoeker betreft, geen gegronde vrees voor vervolging kan rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi. Gevraagd naar persoonlijke incidenten louter gelinkt aan verzoekers Tutsi-etnie, verwijst verzoeker enkel naar de andere door hem opgeworpen en door het CGVS ongeloofwaardig bevonden problemen. Verzoeker haalde geen andere, concrete elementen aan waaruit blijkt dat zijn loutere Tutsi-etnie aanleiding gaf tot vervolging of een risico daarop. Ook in huidig verzoekschrift beperkt verzoeker er zich louter toe te verwijzen naar de algemene situatie voor Tutsi's zonder concrete op hem persoonlijk betrekking hebbende elementen aan te reiken. Hiermee maakt hij geenszins aannemelijk bij terugkeer naar Burundi een gegronde vrees voor vervolging te lopen omwille van zijn Tutsi-etnie. Temeer volgens voornoemde COI Focus de meeste journalisten en experts het eens zijn over het “vooral politieke” karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de “oppositie”, dat de onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden gevisieerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering en de partij die aan de macht is, dat er sinds 2022 ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure zijn geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker Burundi op legale wijze kon verlaten, sterkt het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat verzoeker geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat zij*

Tutsi zijn. Volledigheidshalve wenst verweerder er tevens op te wijzen dat verzoeker nog verschillende familieleden heeft aldaar (Verklaringen DVZ van 16 juni 2024, vraag 19)."

De Raad treedt de voormelde terechte motivering geheel bij. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk bij terugkeer naar Burundi een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van zijn Tutsi-etnie.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de motivering in de (verweer)nota van 16 juli 2025 en naar de update van de analyse en landeninformatie in de aanvullende nota van 13 februari 2026, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Burundi geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie die dezelfde is, dan wel in de lijn ligt van de door verweerder gehanteerde informatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdfezwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS